

Prázdniny v Telči jsou důležitou hudební událostí s multižánrovým přesahem a velkým počtem příznivců, ale letošní koncerty byly zcela jistě poznamenány radostí z toho, že covidu navzdory se je povedlo uskutečnit. Možná i to byl důvod pro očividné nadšení diváků i interpretů ze setkání a múzy, kroužící mezi lešením rekonstruovaného telčského zámku, si mohly spokojeně brnkat na harfíčky. Určitě se to promítlo do dvou dnů, kdy se

R

obert Křesťan

zdál být osou hudebních večerů.

Den první – středa, v druhém týdnu telčských prázdnin, byla ve znamení jediného bloku pod taktovkou pánů z **Druhé trávy** a přizvaných hostů. Setkání velikánů nemusí vždycky končit skvělým výsledkem, ale setkání

Michala Pavlíčka

s Druhou trávou bylo výjimečným hudebním skvostem v kontextu letošních prázdnin. Koncert, trvající více než dvě hodiny, dal prostor všem hvězdám a pozorným posluchačům se dostalo skvělé příležitosti vychutnat si skvělé varianty známých i méně frekventovaných skladeb z třicetileté pouti kapely. Což je neuvěřitelné číslo v kontextu folkové scény – ale opravdu, letos je to třicet let od doby a chvíle, kdy z tehdejší hvězdné sestavy brněnských Poutníků odešli Robert Křesťan a Luboš Malina. Vznikla tak sestava, která posunula žánrové mantinely zcela mimo do té doby vymezené hranice. Cesta to byla dlouhá, ale vroubená významnými milníky jak na scénách u nás, tak v zahraničí, především v USA.

Spolupráce s dalšími hvězdnými jmény jako jsou namátkou Tony Trischka, Charlie McCoy, Andy Owens z koncertů posledních let, znamenala obohacení o nádherné kousky hudební mozaiky. A opět uznání muzikantům Druhé trávy i pro Roberta Křesťana, který své bytostně poetické textařství s obrovskou mírou imaginace posouvá každým dalším textem k nejvyšším metám, pokud bychom chtěli měřit nějaký výkon – což je samozřejmě v kontextu obsahu Robertových textů nesmyslné. Pozoruhodnou věcí je i to, že některé texty z období brněnských Traperů, kdy byl Robert velmi mlád, jsou svou nadčasovostí stále skvělou básnickou i obsahovou výpovědí (pro mne je to například *Pojďme se napít*). Letošní uvedení Roberta Křesťana do andělské Síně slávy bylo rozhodně oprávněné, stejně jako Anděl za novou desku –

Díl první. Paralely díky

dylanovkám jsou sice na první pohled zjevné, ale přesto cesta od bluegrassu k mnohohrstevnatému obsahu překladů Dylana nebo k Tomu Waitsovi, Stingovi, Rolling Stones či k současným Robertovým textům (

Kdybys mne zabila

) je přehlídkou nádherných imaginací krajín a situací.

Druhá tráva je ale také kromě jiného sestavou výborných muzikantů, kteří získávají inspiraci i v projektech mimo Druhou travu – ať je to **Luboš Malina, Tomáš Liška, Luboš Novotný, Radek Hlávka** nebo **Martin Novák**. Tento hvězdný tým v další

části večera doplnil na klávesy

Michal Nejtek

a začal tím jinou hudební dimenzi. Následovalo Robertovo přivítání dalšího Michala –

Michala Pavlíčka

, jednoho z nejlepších rockových kytaristů možno říci světového formátu. Hned v následující skladbě

Víla

svou profesorsky přesnou, leč velmi expresivní hrou vystříhl báječné sólo, kterým skladbě dopřál rockovou dimenzi. Následující instrumentálka a opět excelentní a vervní Pavlíčkova kytara, které odpovídali další hráči, ať už banjo Luboše Maliny, nebo klávesy Michala Nejtky, akustická kytara Radka Hlávky, nebo baskytara Tomáše Lišky, či Luboš Novotný svými vyhrávkami a bicí Martina Nováka.

Bolest

z nového CD poskytla opět prostor velkým hudebním plochám v podání kytary Michala Pavlíčka. V uvolněném tempu, přesto naplněném napětím a přeskakujícími jiskrami vzájemné inspirace pokračoval koncert dalšími perlami z posledních desek – opět namátkou CD

Dylanovky

(

Dívka ze severu

),

Marcipán z Toleda

. Všude do „standardních“ aranží promlouvala svým magickým zvukem rocková kytara váženého hosta. Instrumentálka „King Kong“ připomněla svého autora, Franka Zappu a jeho návštěvu před třiceti lety a dala prostor nejen excelentnímu kytarovému sólu, ale i saxofonu Luboše Maliny. A opět prostor zámeckého nádvoří zaplnily tóny a magie rockových rifů v kombinaci se skladbami Druhé trávy a nádhrou zpěvu Roberta Křesťana. V závěru dokázal Michal Pavlíček, že kromě skvělé hry na kytaru nezapomněl zpívat a potěšil všechny skvělým duetem s Robertem (a všichni se měli). Přes velký časový prostor koncertu byli diváci chtiví dalších tónů a přídavek chtivé publikum potleskem ve stoje získalo další skvělé hudební kousky.

Ještě není tma

King Kong v Trávě, aneb Dva skvělé večery prázdnin

Napsal uživatel Vladimír Běd'a Halm
Pondělí, 23 Srpen 2021 20:46

se neoposlouchá, zvláště v tak skvělé instrumentaci. Velký prostor skvělým hráčům poskytl i expresivní

Señor

.

Den druhý – čtvrtek, byl ve znamení lehké nostalgie díky historické připomínce éry sedmdesátých let minulého století. Zahájení večera patřilo obnovené sestavě první kapely Roberta Křesťana –

Traperům (založena v roce 1970). Zde se znovu

schází se svými celoživotními přáteli –

Pavle

m Petrželou

(mandolína),

Tomášem Buzkem

(dobro a foukací harmoniky) a

Lubošem Malinou

(banjo, kytary) za podpory

Petra Surého

s kontrabasem. V sérii skladeb převážně z klasického bluegrassového repertoáru, ale už s Dylanem, se nejen pamětníkům vrátila doba, kdy svět byl sice komplikovaný, ale věci byly jednoduché. Klasické instrumentálky v bluegrassovém hávu tak střídají zpívané příběhy, vystavěné na příběhu s podbarvením instrumentálními vyhrávkami. A opět půvab poezie textů z dávné doby, které mají i dnes svoje velké kouzlo. Trapeři jsou velmi kreativní i ve zvukové formě – návrat do starých časů symbolizovalo i soustředění kolem jednoho mikrofonu a nástupy jednotlivých muzikantů do sóla i zpěvu.

King Kong v Trávě, aneb Dva skvělé večery prázdnin

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Pondělí, 23 Srpen 2021 20:46

King Kong v Trávě, aneb Dva skvělé večery prázdnin

King Kong v Trávě, aneb Dva skvělé večery prázdnin

[King Kong v Trávě, aneb Dva skvělé večery prázdnin](#)